

Forslag

til

Lov om ændring af lov om Statens kunstfond.

Fremsat den 12. marts 1968 af *ministeren for kulturelle anliggender.*

I § 8, stk. 5, i lov nr. 170 af 27. maj 1964 om Statens Kunstfond ændres „folketingsåret 1967-68“ til: „folketingsåret 1968-69“

Bemærkninger til lovforslaget.

I den gældende lov nr. 170 af 27. maj 1964 om Statens Kunstfond, der afløste lov nr. 133 af 25. maj 1956 om oprettelse af Statens Kunstfond og Eckersberg-Thorvaldsenfondet som ændret ved lov nr. 169 af 16. maj 1962, er det i § 8, stk. 5, bestemt, at loven optages til revision senest i folketingsåret 1967-68. Bestemmelsen har som baggrund, at det var første gang, der samlet i en lov blev givet hjemmel for støtte efter ensartede hovedretningslinier til dansk skabende kunst inden for den bildende kunst, den litterære kunst og tonekunsten. Derfor fandtes det hensigtsmæssigt, at der efter en 3-årig periode blev lejlighed til at overveje lovens bestemmelser i lys af de da indvundne erfaringer.

Kunstfundsloven af 1964 gik ind for nye principper for støtte til skabende kunstnere, idet man dog bibeholdt de på finansloven opførte faste årlige statsydelse og hædersgaver, hvis antal og størrelse samtidig forøgedes. Under kunstfondet opretholdtes fra det hidtidige kunstfond støtten til billedkunstneriske udsmykningsopgaver, og under fondets administration bibeholdtes ligeledes understøttelsesordningen fra Eckersberg-Thorvaldsenfondet til efterladte efter kunstnere, udvidet til også at omfatte forfattere og komponisters efterladte.

Ved siden af disse støtteordninger hjemlede loven støtte til bildende kunstnere gennem indkøb af kunstværker og støtte til alle de af loven omfattede skabende kunstnere i form af engangsydelser og andre foranstaltninger, der sigter på at opretholde og fremme skabende kunstneres produktion.

Min. f. kult. anligg. j. nr. 00-68.

Med hensyn til de nærmere bestemmelser i og motiver til loven henvises i øvrigt vedrørende lovforslaget til F.T. 1963-64, till. A. sp. 915ff, vedrørende forhandlingerne under lovens behandling i folketinget til F.T. 1963-64, sp. 2395ff, sp. 2604ff og sp. 5052ff og med hensyn til folketingsudvalgets bemærkninger til F.T. 1963-64, till. B., sp. 831ff og bemærkninger til F.T. 1963-64, till. B. sp. 801ff og 863. Endvidere henvises til ministeriet for kulturelle anliggenders bekendtgørelse nr. 319 af 6. november 1964 om Statens Kunstfond, jfr. lovtidende A 1964, pag. 936ff.

Med henblik på den forestående lovrevision har ministeriet modtaget en række henvendelser fra kunstneriske organisationer og institutioner og et forslag fra kulturudvalget om en udvidelse af lovens virksomhedsområde samt et uddrag af de i fondets repræsentantskab førte forhandlinger. De synspunkter af almen karakter, som i disse henvendelser anlægges på kunstfondet og dets hidtidige virksomhed, går samstemmende ud på, at fondet som sådant har været til overordentlig gavn for samfundet og dets kunstnere. Det er ligeledes et gennemgående træk, at den ved 1964-loven instituerede administrationsform med en koncentration af ansvarligheden hos sagkyndige 3-mandsudvalg valgt for en kortere årrække er rigtigt og har været et effektivt redskab til at gennemføre fondets intentioner. Den kritik, der er kommet til orde fra de af loven omfattede grupper af kunstnere, retter sig kun mod mindre detaljer i det administrative system og mod visse sider af